

(က) ဂုဏ်မေတ္တာနှစ်မွဲသန်

ပွဲလိက်အုပ်သွတ်မွဲယု “ပြကိုဟ်သွဲတဲသိုင်ဝိပဿနာ” အ္ဗာလိက်မွဲယု ရာမညမာ်ရဲသီမည် မချူ ခွံလဝ်ဂ် ဂုဏ်မေတ္တာ(၁၁)သန်မွဲဂ် ညးချူကွဲလဝ်နူပါဠိ အတိုင်ဗွဲသွတ်ဝံရ။

- ဖိုဗျေမေတ္တာ(၁၁)ဂကူ။ ။ တိက်၊ ငှုဟ်၊ လွံသိုန်၊ သိုက်မွဲသ်၊ ဒေဝ၊ ဒေဝမင်မွဲ၊ ဘဲစူး ပါရ၊ စိုန်တန်၊ မုခ်ဂေါင်၊ တွောင်ချိုတ်တူးပွ၊ ကြံသွပ်ဗြို၊ အာရီမေတ္တာစိုမွဲရ။

ပွညးမချူကွဲလဝ်ဝံဂ် အဓိပ္ပါယ်ဟံ့ညိုက်ပေင် သိုယောင်ယာဒိုင်ဗွဲမဂ္ဂိုင် ဝံလူတ်ဆိုကေတ်ရ။ အတိုင် တွပညာအ္ဗာကဝိမန်ပိုတမ္ဘာမချူလဝ်ဂ် အဲပွတ်ထွးကိုဗွဲသွတ်ဝံရ။

- လိုင်သိုက်၊ ငှုဟ်သိုက်၊ မွိုဟ်သိုက်၊ ကလော်သိုက်၊ လွဟ်ဗျဟ်ဖြင်ကံတူ ပန်စုတ်ဟံ့ဒး၊ ပွတ်ဟံ့တူ၊ ဂျဟံ့တိုန်၊ စိုတ်တန်ကြန်၊ ဒေဝတ်ဒးမင်မွဲ၊ မုက်သွင်ဂေါင်၊ ပကာဂစိုတ်ဟံ့ဝိဝိင်၊ ပွပ်ဗြဟံ့ဝိဟာရဗေင်မေတ္တာဂ်တဲ စိုန်ဟံ့ဝံဇျာန်ကို ဗွဲဥပစာဇျာန်ဂ် စုတ်စိုပ်ဗျိုင်ဗြိုရ၊ ဣဝံ ဂုဏ် မေတ္တာစိုမွဲသန်ရ။ (ဇာတ်-၅၅၀၊ ပ-၄၈၄၊ အစွောံ။)

ပွဲမွဲဒွဲသွင်ပွန်

- ညးမွဲဂုဏ်မေတ္တာစိုမွဲသန် ကျပ်တြဲမတံ့လဝ်ဂ်ရော။ လိုင်သိုက်၊ ငှုဟ်သိုက်၊ မွိုဟ်သိုက်၊ က လော်သိုက်၊ လွဟ်ဗျဟ်ကံတူအမွဲက်သေနာတ် ပန်ဟံ့ဟံ့ဒး၊ (ဥမှတ်စံင်တူ)*၊ ဂျဟံ့တိုန်၊ စိုတ်တန်တေင်၊ ဒေဝတ်ဒးမင်မွဲရ၊ မုက်လော်သွင်ဂေါင်၊ ကာလမပကာဂစိုတ်ဂ် ဟံ့ဒးဝိဝိင်၊ စိုန်ဟံ့ဝံဇျာန်ကို နကြိုန်စိုတ်မေတ္တာ (ပွဲအ္ဗာဥပဇျာန်ဂ်)* စုတ်အာဝံစိုပ်ဗျိုင်ဗြိုဟေင်။ (ရာဇာဝံ သသံခိပ်၊ မုက်လိက်ကြံအိုတ်၊ အစွောံ။)

ဒွဲကွေင်ထွးလဝ်(-)*တအ်ဂ် ညးမကျေလိက်သုရိုတ်တအ် ကျေမှာလဝ်တဲဝိပတ်ဒိုင်ရောင်။ ‘ဥမတ်’ ဝံ မွဲအဓိပ္ပါယ် ‘ကြအ်’ ရောင်၊ ဗွဲစုတ်ဇကန္တတုန် ဒွဲ(ဥမှတ်စံင်တူ)*ဂ် ‘ပွတ်စံင်ဟံ့တူ’ ဟံ့သေင် သာ်ဂ် ‘ပွတ်ဟံ့တူ’ မွဲဒ်ရ၊ ဒွဲ(ပွဲအ္ဗာဥပဇျာန်ဂ်)*ဂ် ‘ဗွဲဥပစာဇျာန်ဂ်’ မဒ်ရောင်။ ညးမကျေလိက်သု ရိုတ်တအ် ဗျေတ်မှာစဒ်သန်လီဂ် ဝံတီကေတ်တဲ ပွဲပိုမဗ်လူတ်တလိက်သုရိုတ်တအ်ဂ် ချဲဒ်အထံက်ပင် မာန်ရ။ ဂုဏ်မေတ္တာစိုမွဲသန် အတိုင်ပွဲမူလိက်ဗွာမွဲ

- မေတ္တာအကျိုးတဆဲတပါးဟူသည် အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရ၏၊ ချမ်းသာ စွာနိုးရ၏၊ ယုတ်မာသောအိပ်မက်ကို မမြင်မက်ရ၊ လူတို့သည် ချစ်မြတ်နိုး၏၊ နတ်တို့သည် ချစ်ကုန်၏၊ နတ်တို့သည် စောင့်ကုန်၏၊ ထိုမေတ္တာကို ပွားစေအပ်သောသူအား မီးသည် လည်းမလောင်နိုင်၊ အဆိပ်သည်လည်း မသင့်နိုင်၊ လက်နက်သည်လည်း မစူးမရှနိုင်၊ ပျံလွင့် သောစိတ်သည် လျင်မြန်စွာသာလျှင် တည်ကြည်၏၊ မျက်နှာအဆင်းသည် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏၊ မတွေမဝေ သေရ၏၊ မေတ္တာသမာပတ်ထက် လွန်မြတ်သောမဂ်ဖိုလ်ကို ထိုး ထွင်း၍မသိနိုင်သည်ရှိသော် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လားရ၏၊ ဤတဆဲတပါးတို့တည်း။ (ဇာတ်-၅၅၀၊ ဒု-၈၅/ညောင်ကန်။)